

mening. Det er uheldigt, at paragraffen har givet ministeren bemyndigelse til at gøre skolerne så forskellige, at en elev ved flytning kan møde en helt anden undervisningsordning. Forslaget må også ses i sammenhæng med forslagsstillernes uvilje imod en enhedsskole.

4. Skolens kundskabsmeddelende funktion.

Skolens kundskabsmeddelende opgave fremhæves ved (forslagets nr. 1) at foreslå den gamle formålsparagrafs ordlyd om at give *kundskaber* genindført. I den gældende 75-lovs formålsparagraf nævnes kun, at eleverne skal bibringes *mulighed* for at tilegne sig kundskaber.

Bemærkninger til de enkelte numre

Til nr. 1

Forslaget medfører, at man vender tilbage til formålsparagraffen fra loven af 1958. Stk. 2, der vedrører kristendomsundervisningen, er dog udeladt under hensyn til den nye lovs udformning af § 5: »Kristendomsundervisningens centrale kundskabsområde er den danske folkekirkes evangelisk-lutherske kristendom«. Forslagsstillerne er villige til at lade hele formålsparagraffen fra 1958 (inkl. stk. 2) indgå som ny formålsparagraf eller at forhandle om en helt ny paragraf, der i højere grad end den nuværende lovs sætter kundskabsmeddelelsen i højsædet.

Til nr. 2

Det understreges, at fritagelse for kristendomskundskab kun kan ske under særlige omstændigheder. Ændringen skønnes rimelig, da undervisningen er kundskabsmeddelende og ikke forkyndende. Allerede ved et cirkulære af 9. marts 1977 understregedes forskellige formalia ved en eventuel fritagelse. Den foreslåede ordlyd i nærværende lovforslag vil gøre det til en undtagelse, at en elev fritages for kristendomskundskab. Det sker ud fra den indstilling, at kristendomskundskab må betragtes som en forudsætning for forståelse af vor kulturelle baggrund.

Til nr. 3

Ændringen medfører, at dansk bliver niveaudelt

på de ældste klassetrin, således at de elever, der har tilegnet sig de grundlæggende færdigheder i tilstrækkeligt omfang, kan koncentrere sig om f. eks. dansk litteratur.

Til nr. 4

Forslaget medfører, at undervisningens ordning bliver ens over hele landet, idet ministeren ikke længere kan give tilladelse til udelt undervisning, jfr. § 8, stk. 3, i gældende lov. Forslagsstillerne finder, at udelt undervisning i de i paragraf 8, stk. 1 nævnte fag kan frembyde en fare for, at grupper af elever svigtes.

Til nr. 5

Ændringen medfører, at den regelmæssige underretning til elever og forældre om skolens syn på elevens udbytte af skolegangen skal ske skriftligt ved en faglig bedømmelse og med karaktergivning på de ældste klassetrin (13-skalaen). Endelig udvides antallet af fag, der bedømmes, med historie, geografi, biologi, samtidsorientering og kristendomskundskab.

Til nr. 6

Ændringen medfører, at prøverne bliver obligatoriske, og at hver elev i hvert fag indstiller sig på det niveau, vedkommende er undervist i.

Til nr. 7

Ændringen giver mulighed for, at direktoratet i enkelte tilfælde kan give tilladelse til, at en elev fritages for prøve, eller at denne foregår anderledes end de øvrige elevers, og må bl. a. ses i sammenhæng med særforsogets integration og med cirkulære og med cirkulæreskrivelse af 22. november 1979 om individuel fravigelse af reglerne om gennemførelse af folkeskolens afsluttende prøver.

Til nr. 8

Historie, geografi og biologi medtages blandt de fag, hvori eleverne kan indstille sig til prøve ved undervisningstidens afslutning.

Til nr. 9

Ændringen er en konsekvensændring.